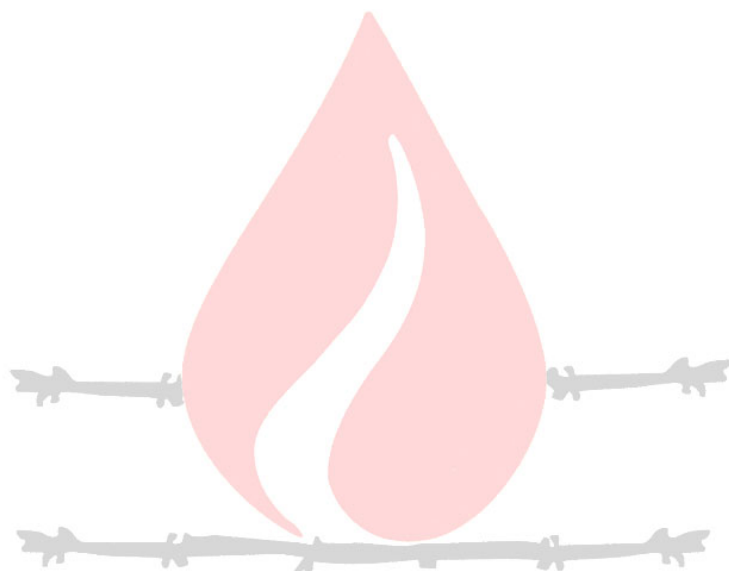

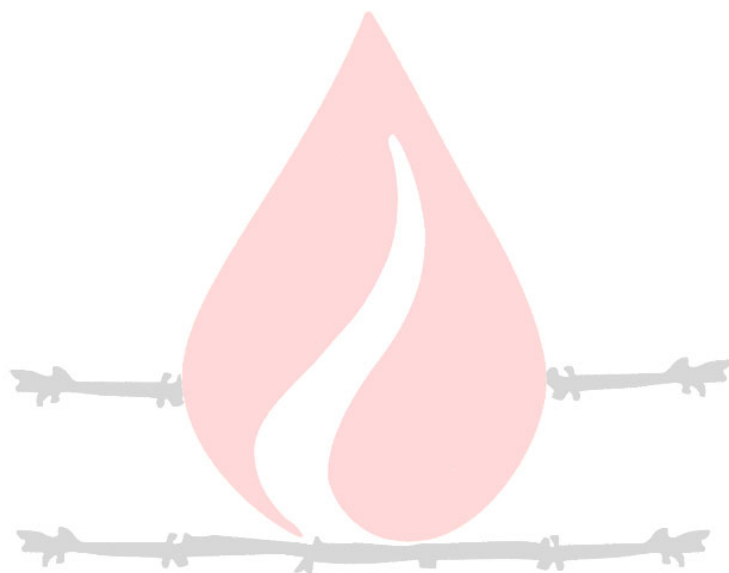
سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

خردادماه و تیرماه ۱۴۰۰
۱۴۰۰۰۳۰۳۰

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (۶)
گزارش راهبردی ۱۴۰۰ / ۳۰

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه در خردادماه و تیرماه ۱۴۰۰، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی،^۱ مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز چهارشنبه ۲ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص شرایط دل‌خراش یک اردوگاه مهاجران در آمریکا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) اشاره به حاکی بودن تحقیقات شبکه خبری بی.بی.سی از بازداشت بیش از دو هزار کودک مهاجر در اردوگاهی در شهر ال پاسو در ایالت تگزاس، در شرایط وخیم، با توجه به انباشتگی جمعیت در این اردوگاه و مواجهه مهاجران و کودکان با بیماری، کمبود لباس تمیز و فقدان امکانات پزشکی؛

(ب) اشاره به اظهارات کارکنان این اردوگاه مبنی بر ابتلای صدها کودک در ماه‌های اخیر به بیماری کووید - ۱۹ و آنفولانزا و قرار گرفتن برخی از آن‌ها در معرض آزار و اذیت‌های جنسی کارکنان، بر اساس تصاویری که مخفیانه ضبط شده‌اند: گفتنی است که کریس کونز،

^۱ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ پایگاه خبری-تحلیلی میدل ایست آی (Middle East Eye)؛ پایگاه خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا (The Hill)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ روزنامه نیویورک تایمز (New York Times)؛ خبرگزاری آناتولی (Anadolu Agency)؛ روزنامه گاردین (The Guardian)؛ شبکه خبری الجزیره (Aljazeera) و شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com).

سناتور دموکرات آمریکا، به بی.بی.سی گفته است که ادعاهای مربوط به شرایط این اردوگاه نگران کننده است و پیگیری خواهد شد؛

ج) اشاره به مواجهه آمریکا در ماه‌های اخیر با موج گسترده‌ای از ورود مهاجران و پناهجویان از کشورهای آمریکای مرکزی: گفتنی است که کارشناسان، عواملی چون، خشونت، بلایای طبیعی و درگیری‌های اقتصادی را از دلایل هجوم مهاجران به این کشور عنوان می‌کنند؛

د) اشاره به درخواست کاخ سفید از پناهجویان جهت خودداری از ورود به آمریکا: این در حالی است که برخی، عملکرد ملایم دولت جو بایدن را از جمله دلایل افزایش مهاجران عنوان کرده‌اند؛

ه) اشاره به اقدام کودکان و نوجوانانی که در اردوگاه نظامی ال پاسو در پایگاه نظامی فورت بلیس بازداشت هستند، به عبور از مرز به تنهایی و انتظار آنها برای پیوستن به خانواده خود: گفتنی است که این اردوگاه که در یک مجموعه نظامی قرار دارد، از ۱۲ چادر تشکیل شده است و در برخی از چادرها صدها کودک نگهداری می‌شوند؛

و) اشاره به ناگزیر بودن این کودکان به گذراندن بیشتر وقت خود در این چادرها و برخورداری از یک تا دو ساعت در روز برای تفریح و همچنین ناگزیر بودن آنها به ایستادن در صف برای دریافت یک وعده غذا؛

ز) اشاره به اختصاص یافتن برخی از چادرها به کودکان بیمار، که ساکنان این اردوگاه لقب «شهر کووید» را به آن داده‌اند: یکی از کارمندان این اردوگاه که نخواست نامش فاش نشود گفته است که تاکنون آزمایش کووید صدها کودک مثبت بوده است؛

ح) گفتنی است وزارت بهداشت و خدمات انسانی آمریکا که از پیمانکاران خصوصی برای کمک به اداره اردوگاه استفاده می‌کند، می‌گوید به شفافیت متعهد است. اما این نهاد به بی.بی.سی اجازه دسترسی به این اردوگاه را نداده است؛

^۲ گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

۲- انتشار گزارش از سوی روزنامه نیویورک تایمز، در روز سه‌شنبه اول تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص نتایج حاصل از مطالعه‌ای جدید مبنی بر چهار برابر بودن میزان خودکشی در میان کهنه سربازان جنگ‌های پسا ۱۱ سپتامبر، در قیاس با مرگ‌های به وقوع پیوسته در این جنگ‌ها. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به انتشار گزارش جدیدی از سوی پروژه هزینه‌های جنگ در دانشگاه براون، در ایالات متحده، مبنی بر قرار داشتن کهنه‌سربازان طولانی‌ترین جنگ‌های آمریکا پس از حوادث یازده سپتامبر، در معرض خطر بسیار بیشتر خودکشی و دیگر دغدغه‌های سلامت روان، در قیاس با سایر سربازان: این در حالی است آخرین نیروهای نظامی آمریکا در حال خروج از افغانستان هستند و کنگره در تلاش برای سلب اختیار آغاز جنگ از سوی این کشور از ریاست جمهوری آن است؛

ب) اشاره به یافته‌های این گزارش مبنی بر مرگ حدود ۳۰ هزار و ۱۷۷ سرباز وظیفه و کهنه‌سرباز که در جنگ‌های به وقوع پیوسته پس از حملات تروریستی ۱۱ سپتامبر خدمت کرده‌اند، بر اثر خودکشی که این رقم را باید با آمار ۷ هزار و ۵۷ نفری سربازانی مقایسه کرد که در عملیات نظامی این کشور در دو دهه مبارزه با تروریسم جان خود را از دست داده‌اند؛

ج) اشاره به این نکته که تمامی کسانی که خودکشی کرده‌اند، لزوماً در مبارزه‌های مسلحانه شرکت نداشته‌اند و از این رو می‌توان گفت که معضلات منجر به خودکشی آن‌ها از دلایلی که غالباً در این موارد به آن اشاره می‌شود، از جمله آسیب‌های ناشی از صدمات مغزی و دیگر جراحات شدید جنگی، فراتر می‌رود؛

د) اشاره به مواردی چون، قرار داشتن این سربازان در معرض آسیب‌های ذهنی، اخلاقی و جنسی، تأثیر فرهنگ هژمونیک مردسالارانه حاکم بر نیروهای نظامی، دسترسی به سلاح و معضل پیوستن مجدد به زندگی غیرنظامی، به‌عنوان برخی از عوامل منجر به خودکشی در این افراد: این مطالعه همچنین تأثیر وابستگی نیروهای نظامی بر دستورالعمل‌های تعیین شده برای آن‌ها را نیز مورد پرسش قرار می‌دهد - دستورالعمل‌هایی که سربازان را با

مسئولیت‌های اخلاقی و احساس سرزنش ناشی از اقدامات یا پیامدهای مواردی که از کنترل آن‌ها خارج است، به شدت تحت فشار قرار می‌دهد؛

ه) اشاره به یک و نیم برابر بودن نرخ کلی خودکشی در میان کهنه‌سربازان در قیاس با غیرنظامیان: این در حالی است که این میزان برای کهنه‌سربازان ۱۸ تا ۳۵ سال جنگ‌های پسا ۱۱ سپتامبر، دو و نیم برابر کل غیرنظامیان و دو برابر شهروندان غیرنظامی است که در این رده سنی قرار دارند؛

و) اشاره به صرف منابع مالی قابل توجه و تلاش برای تصویب قانون در راستای ممانعت به عمل آوردن از این اقدام که تاکنون چندان موفق نبوده است، با توجه به این که میزان خودکشی در میان این کهنه‌سربازان از سال ۲۰۱۷ تا ۲۰۱۸ میلادی به ۳۶ مورد افزایش یافته، در حالی که جمعیت آن‌ها ۱,۵ درصد کاهش یافته است؛

ز) اشاره به عدم خدمت اکثر کهنه‌سربازان آمریکا در جنگ‌های پسا ۱۱ سپتامبر و در عین حال افزایش نرخ خودکشی در میان سربازان این جنگ‌ها از میزان متوسط ۳۲,۳ در هر ۱۰۰ هزار نفر، در سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۷ به ۴۵,۹ در هر ۱۰۰ هزار نفر در سال ۲۰۱۸ میلادی، که نمایانگر رابطه مستحکم میان خدمت در این جنگ‌ها و مواجهه با مخاطرات ویژه آن است؛^۳

۳- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا، در روز شنبه ۲۲ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص ثبت ۲۶۷ مورد تیراندازی دسته‌جمعی در سال ۲۰۲۱ میلادی تاکنون در ایالات متحده آمریکا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به آمار جدید به دست آمده از سازمان مردم‌نهاد آرشیو خشونت با سلاح گرم، مبنی بر وقوع بیش از ۲۶۰ تیراندازی دسته‌جمعی در سال جاری میلادی تاکنون، در ایالات متحده آمریکا، که تنها ۲۵ مورد آن در ماه جاری (ژوئن) به وقوع پیوسته است؛

^۳ گزارش روزنامه نیویورک تایمز. قابل بازیابی در لینک:

ب) اشاره به به‌وقوع پیوستن دویست و شصت و هفتمین تیراندازی دسته جمعی، در روز شنبه ۲۲ خردادماه، هنگامی که دو مرد اقدام به تیراندازی در مرکز شهر آستین^۴ کرده و ۱۴ مجروح بر جای گذاشتند: گفتنی است که این واقعه تلفاتی بر جای نگذاشته، اما حال دو تن از مجروحان وخیم گزارش شده است؛

ج) اشاره به هم‌زمانی این تیراندازی با پنجمین سالگرد تیراندازی در شهر اورلاندو^۵ در ایالت فلوریدا، که بر اثر آن ۴۹ تن جان خود را از دست دادند و این حمله یکی از مرگبارترین تیراندازی‌های دسته‌جمعی در تاریخ معاصر به شمار می‌آید؛

د) اشاره به صدور بیانیه از سوی جو بایدن، رئیس‌جمهور ایالات متحده، به مناسبت سالگرد این تیراندازی، مبنی بر ضرورت انجام اقدامات بیشتر در رابطه با پرداختن به سلامت عمومی در مقوله خشونت با سلاح گرم در تمامی اشکال آن؛

ه) اشاره به اختلاف نظر قانون‌گذاران آمریکا در این زمینه، پس از وقوع تیراندازی‌های دسته‌جمعی، با توجه به این‌که بسیاری از نمایندگان دموکرات کنگره در تلاش برای اعمال ممنوعیت بر استفاده از انواع مشخصی از سلاح‌های گرم هستند، حال‌آنکه نمایندگان جمهوری خواه اقدامات انجام شده در راستای تصویب قوانین سخت‌گیرانه‌تر در این زمینه را مردود می‌شمارند؛

و) اشاره به اظهارات بایدن خطاب به وزارت دادگستری مبنی بر ضرورت تلاش برای ایجاد سامانه‌ای برای ایالت‌های این کشور در راستای آغاز اجرای قانون منع استفاده از سلاح برای افرادی که خطری برای خود یا جامعه به شمار می‌آیند و اعمال مقررات در زمینه سلاح‌های دست‌ساز جهت بررسی پیشینه افراد دارنده این سلاح‌ها؛

^۴Austin
^۵Orlando

^۶ گزارش پایگاه خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا. قابل بازیابی در لینک:

<https://thehill.com/blogs/blog-briefing-room/news/558158-us-recorded-267-mass-shootings-half-way-through-2021>

۴- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز جمعه ۲۱ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام ایالات متحده آمریکا و مکزیک به اخراج هزاران کودک مهاجر بدون سرپرست و قرار دادن آن‌ها در معرض آسیب. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به گزارش جدید سازمان عفو بین‌الملل مبنی بر اقدام دولت‌های آمریکا و مکزیک به بازگرداندن قهری ده‌ها هزار کودک بدون سرپرست به کشورهایی که این کودکان در جستجو یافتن ایمنی از آن‌ها گریخته‌اند، بدون انجام غربالگری یا فراهم آوردن حمایت لازم جهت ممانعت از مواجهه آن‌ها با آسیب‌های پیش روی‌شان به هنگام بازگشت؛

ب) اشاره به متعهد شدن کامالا هریس، معاون جو بایدن و لوپز اُبرادور^۷ به هنگام ملاقات اخیرشان در مکزیک، به افزایش هماهنگی‌ها در زمینه اجرای مقررات مهاجرتی در سطح منطقه که این در حقیقت به معنای گسترش ایجاد موانع برای هزاران کودک بدون سرپرست و استرداد قهری آن‌ها به کشورهای مبدأشان است، که در آن احتمالاً با آسیب مواجه می‌شوند؛

ج) اشاره به شامل شدن یک تن از هر ۳ نفر مهاجر و پناه‌جو بر کودکان، از جمله بسیاری از افرادی که وادار به عبور از مرز بدون همراهی خانواده‌های پناه‌جویشان می‌شوند، پس از آنکه مقام‌های مرزی ایالات متحده آن‌ها را باز می‌گردانند؛

د) اشاره به اظهارات اریکا گوئه‌وارا - روساس^۸، مدیر بخش آمریکا در سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر اقدام دولت بایدن به بازگرداندن شتاب‌زده تقریباً تمامی کودکان مکزیکی فاقد سرپرست، تنها ساعاتی پس از تلاش آن‌ها جهت یافتن پناهی امن و بدون در نظر گرفتن مخاطرات پیش روی‌شان در صورت بازگشت؛

ه) اشاره به همچنین، اقدام مقام‌های مکزیک به اخراج بخش اعظم کودکان بدون سرپرست اهل کشورهای آمریکای مرکزی به کشورهای مبدأشان - که اغلب به تازگی به دلیل تهدیدها و خشونت از آن گریخته‌اند - حتی با وجود این‌که خانواده اکثریت آن‌ها در ایالات متحده مستقر بوده و در تلاش برای پیوستن به فرزندان خود هستند؛

^۷López Obrador

^۸Erika Guevara-Rosas

و) اشاره به برشمردن این سیاست‌ها به‌عنوان سیاست‌های خطرناک و خلاف وجدان، ضمن تأکید بر ضرورت اقدام ایالات‌متحده و مکزیک به متوقف ساختن روند ممانعت از بهره‌مندی کودکان بدون سرپرست از حقوق بشر جهانی، در زمینه پناهجویی و پیوستن به خانواده‌شان، صرف‌نظر از این‌که از کدام کشور آمده‌اند؛

ز) اشاره به عبور حدود ۵۰ هزار کودک مهاجر بدون سرپرست از مرز ایالات‌متحده در جستجوی دستیابی به ایمنی، از آغاز ریاست‌جمهوری جو بایدن در ژانویه سال ۲۰۲۱ میلادی - درحالی‌که بسیاری از آن‌ها از خانواده‌هایشان جدا شده‌اند، خانواده‌هایی که به دلیل ممانعت به عمل آمدن از اقدامشان برای ارائه درخواست پناهندگی در مرز ایالات‌متحده و مکزیک ناگزیر به استقرار در شمال مکزیک شده‌اند: به گفته مقام‌های ایالات‌متحده حدود ۸۰ درصد از این کودکان بدون سرپرست در تلاش برای پیوستن به اعضاء خانواده‌هایشان در آمریکا بوده و ۲۰ درصد نیز اهل مکزیک هستند؛

ح) اشاره به تداوم اقدام دولت بایدن به بازگرداندن بی‌درنگ تقریباً تمامی کودکان مکزیکی بدون سرپرست با سوءاستفاده از یکی از قوانین ضد قاچاق که برای مقام‌های این کشور این امکان را فراهم می‌کند تا کودکان وارد شده از مکزیک یا کانادا را به سرعت بازگرداند: این در حالی است که جو بایدن متعهد شده بود تا روند بازگرداندن کودکان بدون سرپرست را متوقف سازد، همان‌گونه که روند اعمال سیاست دوران دانلد ترامپ در قبال این کودکان را پایان بخشید، که بر اساس آن درخواست تمامی مهاجران و پناهجویان مرز آمریکا و مکزیک مردود واقع می‌شد؛

ط) اشاره به ملزم بودن اداره امور گمرکی و حفاظت مرزی ایالات‌متحده بر اساس قانون، به غربالگری کودکان مکزیکی فاقد سرپرست، بدون هرگونه اقدام برای بازگرداندن آن‌ها و به‌منظور حصول اطمینان از این‌که آن‌ها قربانی قاچاق انسان نبوده و یا در صورت بازگشت با آسیب مواجه نمی‌شوند؛

ی) اشاره به درعین‌حال، اظهارات وکلا، نمایندگان پناهگاه‌های کودکان و مقام‌های مسئول رفاه کودکان در مکزیک خطاب به سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر اقدام ایالات‌متحده به

استرداد شتاب‌زده تمامی کودکان فاقد سرپرست مکزیکی حتی با این‌که آن‌ها در مکزیک از ایمنی برخوردار نبوده و در صدد پناهجویی در آمریکا هستند؛

ک) اشاره به اقدام مقام‌های مهاجرتی مکزیک به بستن مرز جنوبی این کشور، استرداد قهری بخش اعظمی از کودکان دستگیر شده و اخراج ۹۰ درصد از کودکان اهل آمریکای مرکزی در سال ۲۰۱۹ و ۷۰ درصد از آن‌ها در سال ۲۰۲۰ میلادی؛

ل) اشاره به اظهارات مقام‌های حامی کودکان در مرز مکزیک و ایالات متحده، خطاب به سازمان عفو بین‌الملل مبنی بر تداوم اقدام مکزیک به اخراج ۸۵ درصد از کودکان اهل کشورهای آمریکای مرکزی در برخی از مناطق؛

م) اشاره به آمارهای ملی و گزارش‌های مقام‌های مکزیک در این رابطه، مبنی بر اقدام آن‌ها به اخراج حدود نیمی از کودکان بدون سرپرست اهل کشورهای آمریکا مرکزی که تاکنون موفق به دستگیری آن‌ها در سال جاری میلادی شده‌اند: این در حالی است وضعیت اقامتی بسیاری از این کودکان حل‌وفصل نشده و از این‌رو میزان اخراج‌ها احتمالاً بالاتر از میزان ذکر شده است؛

ن) اشاره به اقدام مثبت دولت مکزیک، به تصویب قانونی، از ماه ژانویه سال ۲۰۲۱ میلادی، مبنی بر ضرورت نگاهداری از کودکان در پناهگاه‌های مخصوص آن‌ها، به جای بازداشتگاه‌های مهاجرتی: این در حالی است که این پناهگاه‌ها در شمال مکزیک انباشته از جمعیت بوده و فرآیندهای بررسی وضعیت کودکان در آن‌ها از حدود ۱۵ روز به چهار ماه افزایش یافته است؛

س) تأکید بر ضرورت عدم زندانی کردن کودکان و در صورت ناگزیر شدن به اتخاذ این اقدام، تنها محبوس کردن آن‌ها در کوتاه‌ترین زمان ممکن که در راستای تحقق بهترین وجه از منافع آن‌ها باشد؛

^۹ گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل‌بازیابی در لینک:

۵- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز پنجشنبه ۲۰ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص رسیدن شمار مهاجران غیرقانونی در مرز ایالات متحده به رقمی بی سابقه. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به جدیدترین بحران انسانی پیش روی آمریکا با توجه به رسیدن شمار مهاجران بدون مجوزی که در مرز آمریکا و مکزیک تجمع کرده و بازداشت شده‌اند، به سطحی بی سابقه طی بیست سال گذشته؛

ب) اشاره به اظهارات مقام‌های اداره امور گمرکی و حفاظت مرزی ایالات متحده، مبنی بر بازداشت ۱۸۰ هزار و ۳۴ مهاجر غیرقانونی، عمدتاً شامل مردان بزرگسال و مجرد، تنها در ماه مه سال جاری میلادی: گفتنی است که این رقم در ماه آوریل ۱۷۸ هزار و ۸۵۴ نفر و در ماه مارس ۱۷۲ هزار نفر بوده است؛

ج) اشاره به به‌شمار آمدن این رقم به‌عنوان بالاترین تعداد مهاجران غیرقانونی در این کشور از ماه آوریل سال ۲۰۰۰ میلادی، که شمار قابل توجهی از آنها از خارج از منطقه آمریکای مرکزی خود را به مرز آمریکا رسانده‌اند: در میان این افراد، تعدادی از شهروندان کشورهایی مانند اکوادور، ونزوئلا، کوبا، هائیتی و حتی برخی از کشورهای آفریقایی دیده می‌شوند؛

د) اشاره به آمار ارائه داده شده از سوی اداره امور گمرکی و حفاظت مرزی آمریکا مبنی بر کاهش اندک تعداد کودکان بدون سرپرست اهل آمریکای مرکزی در میان مهاجران در ماه گذشته میلادی و رسیدن آن از ۱۳ هزار و ۹۴۰ کودک در ماه آوریل به ۱۰ هزار و ۷۶۵ کودک در ماه مه؛

ه) اشاره به به‌شمار آمدن ۱۱۲ هزار و ۳۰۲ تن از میان ۱۸۰ هزار و ۳۴ نفر بازداشت شده در ماه مه سال جاری، در زمره افرادی که در زمان ریاست جمهوری داند ترامپ تحت برنامه اخراج مهاجران غیرقانونی، موسوم به «برنامه ۴۲» از آمریکا اخراج شدند، که جو بایدن نیز این برنامه را تداوم بخشیده است؛

و) اشاره به تحول مثبت به وقوع پیوسته در این زمینه، مبنی بر کاهش تعداد متوسط خردسالانی که روزانه دستگیر و به مراکز مخصوص کودکان منتقل می‌شود به ۶۴۰ کودک؛

این در حالی است که، در حال حاضر ۱۶۲۰۰ کودک مهاجر بدون سرپرست در مراکز وزارت بهداشت آمریکا نگاهداری می‌شوند و به گفته خاویر بکرا، وزیر بهداشت ایالات متحده این کودکان خویشاوندی در آمریکا ندارند؛

ز) اشاره به اظهارات جو یون چانگ، دستیار وزیر بهداشت آمریکا، مبنی بر رسیدن تعداد کودکان مهاجر بدون سرپرست در مرز آمریکا به رقمی بی‌سابقه؛

ح) اشاره به پیشنهاد کانادا مبنی بر پذیرش شماری از مهاجران آمریکای مرکزی و متعهد شدن آن در سال ۲۰۲۱ میلادی به پذیرش هزاران پناهجو و درعین حال ممانعت به عمل آوردن از پذیرش پناهجویان در زمان شیوع ویروس کرونا: مشخص نیست که کانادا در نظر دارد چه تعدادی از مهاجرانی را که در بازداشتگاه‌های آمریکا هستند بپذیرد و چه شرایطی برای پذیرش آن‌ها دارد؛

ط) گفتنی است که جو بایدن در طول مبارزات انتخاباتی، وعده داده بود که «برنامه انسانی‌تری» را برای رسیدگی به بحران مهاجرت غیرقانونی در پیش بگیرد. وی پس از رسیدن به این مقام، تاکنون ساخت دیوار مرزی را متوقف کرده است. او همچنین این سیاست ترامپ را که طبق آن، مهاجران می‌بایست به جای بازداشت در آمریکا، در طول زمان رسیدگی به درخواست مهاجرت خود در مکزیک بمانند، متوقف کرده است؛

ی) این در حالی است که جمهوری خواهان سیاست مهاجرتی جو بایدن را عامل اصلی هجوم مهاجران و افزایش بازداشت آن‌ها می‌دانند.^{۱۰}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت Organization for Defending Victims of Violence

*کانادا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز پنج‌شنبه ۳ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص کشف صدها گور دیگر از بقایای کودکان بومی در غرب کانادا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

^{۱۰} گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

الف) اشاره به گزارش‌های رسانه‌های محلی کانادا، در روز چهارشنبه ۲ تیرماه، مبنی بر کشف صدها گور بدون نام و نشان جدید در نزدیکی مدرسه سابق شبانه‌روزی کاتولیک برای کودکان بومی در غرب کانادا؛

ب) اشاره به آغاز شدن حفاری‌ها در محوطه اطراف این مدرسه سابق در شهر ماریوال در استان ساسکاچوان، از اواخر ماه مه: گفتنی است که این تحقیقات به دنبال کشف بقایای اجساد ۲۱۵ دانش‌آموز در یک مدرسه بومی دیگر در کمپوس در بریتیش کلمبیا آغاز شده است که جامعه کانادا را در شوک فرو برد!^{۱۱}

^{۱۱} سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی شبکه‌های خبری یورونیوز، بی.بی.سی و دویچه وله، در روزهای شنبه ۱۵ و ۸ خرداد ماه ۱۴۰۰، در خصوص کشف بقایای ۲۱۵ کودک بومی در یک مدرسه شبانه‌روزی در کانادا. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از: الف) اشاره به کشف بقایای پیکرهای بیش از ۲۰۰ کودک در محوطه یک مدرسه شبانه‌روزی که در اواخر قرن نوزدهم در استان بریتیش کلمبیای کانادا ایجاد شده بود تا افراد بومی را به اجبار جذب نماید؛

ب) اشاره به مورد ثبت‌نام قرار گرفتن حدود ۱۵۰ هزار کودک می‌تیس، رنگین‌پوست و اینوئیت (اسکیموهای کانادا و گرینلند) به اجبار در این مؤسسه‌ها: گفتنی است که طبق گزارش خبرگزاری فرانسه، این کشف بخش تاریکی از تاریخ کانادا را به نمایش می‌گذارد؛

ج) اشاره به صدور بیانیه از سوی یک جامعه بومی کانادا (Tk'emlups te Secwepemc)، در روز جمعه ۱۴ خرداد ماه، مبنی بر یافتن بقایای پیکرهای ۲۱۵ کودک با کمک رادارهای مخصوص در استان بریتیش کلمبیا، در نزدیکی شهر کمپوس:

گفتنی است که طبق اظهارات روزان کازیمیر، رئیس این قبیله، برخی از این کودکان تنها ۳ سال داشتند؛ د) اشاره به ادامه اظهارات وی مبنی بر اعلام نشدن مرگ این کودکان - که علت و زمان آن مشخص نیست - از سوی مدیریت مدرسه شبانه‌روزی و همچنین امکان یافت شدن اجساد بیشتر با توجه به این که مناطق دیگری برای جستجو در محوطه مدرسه وجود دارد، که زمانی بزرگترین مدرسه شبانه‌روزی کانادا بود: وی تصریح کرد که یافته‌های اولیه تحقیقات در ماه ژوئن سال جاری در گزارشی منتشر خواهد شد؛

ه) اشاره به اظهارات جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا مبنی بر شوک و پریشانی خود در مورد کشف بقایای پیکرهای این کودکان در محوطه این مدرسه شبانه‌روزی سابق: گفتنی است که وی این مسئله را یادآور دردناک آنچه او به عنوان فصل تاریک و شرم‌آور از تاریخ کانادا خوانده، دانست؛

و) اشاره به به‌شمار آمدن این مدرسه شبانه‌روزی که به نمایندگی از دولت کانادا از سوی کلیسای کاتولیک اداره می‌شد، به عنوان یکی از ۱۳۹ نهاد تأسیس شده در پایان قرن نوزدهم میلادی در این کشور و تداوم فعالیت آن تا دهه ۱۹۹۰: مدرسه شبانه‌روزی کمپوس در سال ۱۸۹۰ افتتاح شد و تا دهه ۱۹۵۰ پذیرای ۵۰۰ دانش‌آموز بود. گفتنی است که این مدرسه در سال ۱۹۶۰ میلادی تعطیل شده است؛

ز) اشاره به مورد ثبت قرار نگرفتن این مرگ‌ها، اگرچه که بخش بایگانی موزه محلی در حال همکاری با موزه سلطنتی بریتیش کلمبیا است تا بررسی کنند که آیا سوابق مربوط به این مرگ‌ها را می‌توانند پیدا کنند یا خیر؛

ج) اشاره به منجر شدن مجدد این یافته‌ها به افزایش درخواست‌ها از پاپ و کلیسای کاتولیک برای عذرخواهی در ارتباط با اعمال سوءاستفاده و خشونت علیه این کودکان؛

د) اشاره به اقدام کلیسای کاتولیک به انتقال کودکان بومی به این نوع مدارس به منظور وادار نمودن آن‌ها به جذب شدن به فرهنگ حاکم بر جامعه؛

د) اشاره به اظهارات پری بلگرادو، رئیس مجمع ملل اولیه کانادا، مبنی بر به شدت غم‌انگیز به شمار آوردن این خبر و درعین حال تأکید بر تعجب‌آور نبودن آن و درخواست وی از تمامی مردم کانادا برای ایستادگی در کنار ملل بومی در این زمان بسیار دشوار و احساسی؛

ه) اشاره به آغاز شدن حفاری‌ها در نزدیکی چندین مدرسه سابق کودکان بومی در سراسر کانادا، با کمک مقام‌های دولتی، پس از کشف گورهای دسته‌جمعی در کملوپس: گفتنی است که مدرسه شبانه‌روزی ماریوال در شرق اسکاجوان بین سال‌های ۱۸۹۹ تا ۱۹۹۷ و پیش از تخریب و جایگزینی با مدرسه جدید، میزبان کودکان بومی بوده است؛

و) اشاره به انتقال اجباری حدود ۱۵ هزار کودک بومی آمریکایی، متیس و اینوئیت (اسکیموهای کانادا و گرینلند) تا سال ۱۹۹۰ به ۱۳۹ مدرسه شبانه‌روزی در سراسر کانادا - مدارسی که آن‌ها را از خانواده، زبان و فرهنگ خود جدا می‌کردند، تا این کودکان با فراموش کردن فرهنگ خود جذب فرهنگ مسلط کانادایی شوند؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

ح) اشاره به مورد ثبت نام اجباری قرار گرفتن حدود ۱۵۰ هزار کودک بومی می‌تیس، رنگین‌پوست و اینوئیت در این مدارس شبانه‌روزی - جایی که آن‌ها را از خانواده، زبان و فرهنگ‌شان جدا می‌کردند: گفتنی است که این اقدام بخشی از برنامه تلفیق این کودکان در جامعه کانادا بود. آن‌ها مجبور بودند که مسیحی شوند و اجازه صحبت به زبان مادری خود را نداشتند؛

ط) اشاره به یافته‌های کمیسیون حقیقت و آشتی در سال ۲۰۱۵ میلادی، مبنی بر قرار گرفتن تعداد زیادی از کودکان این مدارس در معرض سوءرفتار یا سوءاستفاده جنسی و این در حالی است که دست کم ۳۲۰۰ نفر در این مدارس کشته شده‌اند که اغلب بر اثر بیماری سل بوده است: گفتنی است که مدیر مدرسه کملوپس در سال ۱۹۱۰ میلادی از بودجه ناکافی دولت کانادا برای «تغذیه دانش‌آموزان» شکایت کرده بود؛

ی) اشاره به اقدام اتاوا در سال ۲۰۰۸ میلادی، به عذرخواهی کردن از بازماندگان این مدارس شبانه‌روزی به عنوان بخشی از توافق نامه ۱,۹ میلیارد دلاری این کشور و اعتراف دولت کانادا به این که آزار جسمی در این مدارس بیداد می‌کرده و بسیاری از دانش‌آموزان به دلیل صحبت به زبان مادری خود مورد ضرب و جرح قرار می‌گرفتند؛

ک) این در حالی است که نخست‌وزیر کانادا در نشست خبری از کلیسای کاتولیک خواست، مسئولیت خود را در رابطه با کشته شدن ۲۱۵ کودک بومی که بقایای پیکرهای‌شان در گورهای بدون علامت در این مدرسه شبانه‌روزی تحت سرپرستی کلیسا پیدا شده، بپذیرد. جاستین ترودو و اتیکان را فراخواند تا اسناد مربوط به این مدارس را منتشر کند و در این رابطه گام بردارد.

ز) بر اساس یافته‌های کمیسیون تحقیق که می‌گوید کانادا علیه جوامع بومی دست به «نسل‌کشی فرهنگی» زده است، بسیاری از این کودکان مورد بدرفتاری و سوء استفاده جنسی قرار گرفته‌اند و بیش از ۴ هزار نفر از آن‌ها جانشان را در این مدارس از دست داده‌اند!^{۱۲}

۲- انتشار گزارش مشترک از سوی سازمان عفو بین‌الملل و دیده‌بان حقوق بشر، در روز پنج‌شنبه ۲۷ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص وجود سوءاستفاده و تبعیض در بازداشتگاه‌های مهاجرتی کانادا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به تهیه گزارش مشترک ۱۰۰ صفحه‌ای توسط سازمان عفو بین‌الملل و دیده‌بان حقوق بشر در آستانه روز جهانی پناهندگان در روز ۲۰ ژوئن (یکشنبه ۳۰ خردادماه)، تحت عنوان «احساس نمی‌کردم که انسان هستم»: حبس مهاجران در کانادا و تأثیر آن بر سلامت روان»؛

ب) اشاره به اقدام کانادا به حبس هزاران تن در سال، از جمله افراد مبتلا به معلولیت، به دلیل مسائل مهاجرتی و در اغلب موارد در شرایط سوءاستفاده‌جویانه: گفتنی است که این پژوهش شامل ۹۰ مورد مصاحبه با مهاجران و پناه‌جویان زندانی و بستگان آن‌ها، کارشناسان سلامت روان، اساتید دانشگاه، وکلا، نمایندگان جامعه مدنی و مقام‌های دولتی می‌شود و محققان پژوهش مزبور همچنین به بررسی گزارش‌های مربوطه، اسناد سازمان ملل و اسناد منتشر نشده دولت پرداخته‌اند؛

ج) اشاره به اقدام این گزارش به مستندسازی در این زمینه که چگونه به افراد محبوس در بازداشتگاه‌های مهاجرتی، از جمله افرادی که از آزار و اذیت گریخته و در جستجوی دریافت حمایت به کانادا پناه آورده‌اند، دست‌نبد و پابند زده می‌شود و از تماس آن‌ها با جهان خارج ممانعت به عمل آمده یا این امکان به ندرت برایشان فراهم آورده می‌شود: این

^{۱۲} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

در حالی است که تاریخی برای آزادی آنها مشخص نشده و از این رو مقام‌ها می‌توانند آنها را برای ماه‌ها یا سال‌ها در حبس نگاه دارند؛

د) اشاره به نگاه داشته شدن بسیاری از این پناهجویان در زندان‌های استانی و در کنار سایر زندانیان، همچنین قرار گرفتنشان در اغلب موارد در معرض حبس انفرادی: گفتنی است که افراد مبتلا به معلولیت یا برخوردار از شرایط خاص روحی - روانی، در طول این فرآیند با تبعیض مواجه می‌شوند؛

ه) اشاره به اظهارات کتی نیویابندی^{۱۳}، دبیرکل سازمان عفو بین‌الملل در کانادا، مبنی بر متناقض بودن آشکار نظام سوءاستفاده‌جویانه حبس مهاجرتی در کانادا با ویژگی‌هایی چون، غنای تنوع و ارزش‌های برابری و عدالت که این کشور به برخورداری از آنها در جهان شناخته می‌شود؛

و) اشاره به درخواست سازمان عفو بین‌الملل و دیده‌بان حقوق بشر از مقام‌های کانادا جهت پایان دادن به رفتار غیرانسانی با مهاجران و پناهجویان از طریق خاتمه دادن تدریجی به حبس این افراد؛

ز) اشاره به اقدام کانادا، از ماه آوریل سال ۲۰۱۹ تا ماه مارس سال ۲۰۲۰ میلادی، به حبس ۸۸۲۵ تن از افراد بین ۱۵ تا ۸۳ سال، که از جمله ۱۹۳۲ تن از آنها در زندان‌های استانی محبوس شده‌اند: این در حالی است که در همین برهه زمانی ۱۳۶ کودک دیگر به‌منظور اجتناب از جدا شدن از والدین محبوسشان به همراه آنها زندانی شدند، از جمله ۷۳ کودک زیر ۶ سال؛ همچنین این دو نهاد حقوق بشری دریافتند که کانادا از سال ۲۰۱۶ تاکنون بیش از ۳۰۰ مهاجر زندانی را برای مدت بیش از یک سال محبوس کرده است؛

ح) اشاره به اظهارات سمر موسکاتی^{۱۴} معاون حقوق معلولان در سازمان دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر احساس غرور کانادا در خصوص استقبال خود از پناهجویان و تازه‌واردان با آغوش باز: درحالی‌که این کشور که یکی از معدود کشورهای شمالی جهان است که در آن

^{۱۳}Ketty Nivyabandi

^{۱۴}Samer Muscati

افرادی که در صدد یافتن ایمنی به آن پناه آورده‌اند، به‌طور نامحدود محبوس می‌شوند و این امر تأثیر مخربی بر سلامت روان آن‌ها دارد؛

ط) اشاره به دیگر یافته‌های این نهادهای حقوق بشری مبنی بر احتمال زیاد حبس افراد مبتلا به ناتوانی‌ها و معلولیت‌های روانی در زندان‌های استانی تا بازداشتگاه‌های مهاجرتی و حتی در استان‌هایی چون، اُنتاریو در حبس انفرادی، درحالی‌که به آن‌ها امکان تصمیم‌گیری مستقل در زمینه مسائل حقوقی‌شان داده نشده و نمایندگان حقوقی تعیین شده برای آن‌ها از سوی آن‌ها تصمیم می‌گیرند؛

ی) اشاره به مواجه‌شدن بسیاری از این افراد با موانع قابل‌ملاحظه برای آزاد شدن و ضرورت رعایت شرایط سخت‌گیرانه‌تر از سوی آن‌ها به هنگام آزادی، که می‌تواند در صورت نقض به بازداشت مجدد آن‌ها منجر شود: به عبارت دیگر افراد مبتلا به معلولیت از سوی مقام‌های مهاجرتی در تمامی زمینه‌ها با تبعیض مواجه می‌شوند؛

ک) تأکید بر ضرورت اقدام دولت به فراهم آوردن خدمات روان‌شناختی، حقوقی و دیگر خدمات حمایتی برای افراد مبتلا به معلولیت‌های روانی، در راستای احترام به استقلال و کرامت آن‌ها در جامعه، به جای مجازات کردنشان با حبسشان در بازداشتگاه‌های مهاجرتی؛

ل) اشاره به یافته‌های سازمان عفو بین‌الملل و دیده‌بان حقوق بشر، در خصوص برخورداری بسیاری از مهاجران و پناه‌جویان زندان از افکاری در زمینه آسیب رساندن به خود - خودکشی - با توجه به از دست دادن امید برای آزاد شدن از این بازداشتگاه‌ها و تداوم دست‌وپنجه نرم کردن بسیاری از زندانیان سابق با آثار و پیامدهای ناشی از آسیب‌ها و ناتوانایی‌های روحی - روانی که در ماه‌ها و حتی سال‌های حبسشان به آن مبتلا شدند؛

م) اشاره به به‌شمار آمدن آژانس خدمات مرزی کانادا^۵ به‌عنوان تنها نهاد اجرای قانون این کشور که هیچ نظارت مستقل مدنی بر آن وجود ندارد و اقدامات فاقد نظارت این نهاد در زمینه دستور کار گسترده و اختیارات اجرایی آن، به کرات منجر به موارد جدی نقض حقوق بشر در حوزه حبس‌های مهاجرتی شده است؛

^۵Canada Border Services Agency (CBSA)

ن) اشاره به محبوس شدن مهاجران زندانی رنگین پوست، به ویژه سیاه پوستان، ظاهراً برای مدت زمان بیشتر و در اغلب موارد در زندان‌های استانی: گفتنی که در سال ۲۰۱۹ میلادی بزرگترین بخش از مهاجران زندانی که برای مدت زمان بیش از ۹۰ روز نگاه داشته شدند، از کشورهای آفریقایی آمده بودند؛

س) تأکید بر ضرورت رفع کامل نژادپرستی، ظلم و موارد نقض حقوق بشر در کانادا در قبال مردمی که در جستجوی ایمنی و زندگی بهتر به این کشور پناه می‌آورند و همچنین درخواست از مقام‌های کانادا جهت امضاء و تصویب پروتکل اختیاری کنوانسیون منع شکنجه در راستای ممانعت به عمل آوردن از وقوع این موارد نقض و گشایش بازداشتگاه‌ها به روی بازرسی‌های بین‌المللی؛

ع) تأکید بر ضرورت اقدام دولت کانادا به متوقف ساختن حبس افراد مبتلا به معلولیت‌های جسمی و روانی در زندان‌های مهاجرتی و در واقع ممانعت وقوع رفتارهای مجازات‌گونه با مهاجران و پناهجویان، از جمله حبسشان در سلول انفرادی و زندان‌ها و یا اماکن مشابه آن؛

ف) اشاره به اقدام مقام‌های کانادا از ابتدا شیوع بیماری کووید - ۱۹، در ماه مارس سال ۲۰۲۰ میلادی، به آزاد کردن میزان بی‌سابقه‌ای از مهاجران زندانی؛

ص) اشاره به فراهم آمدن فرصت لازم برای دولت با توجه به تحت کنترل قرار گرفتن این همه‌گیری در این کشور، جهت بازآمدن نظام حمایت از مهاجران و پناهجویان در راستای اولویت بخشیدن به سلامت روان و حقوق بشر، به جای بازگشت به تکرار رویه‌های گذشته؛^{۱۶}

۳- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی، در روز سه‌شنبه ۱۸ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص درخواست از کانادا جهت ممانعت از اخراج یک فعال حقوق بشر و استرداد وی به مصر. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

^{۱۶} گزارش مشترک سازمان عفو بین‌الملل و دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک‌های:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2021/06/canada-abuse-discrimination-immigration-detention>

<https://www.hrw.org/news/2021/06/17/canada-abuse-discrimination-immigration-detention>

الف) اشاره به درخواست قانون‌گذاران و گروه‌های حقوق بشری کانادا از مقام‌های این کشور جهت متوقف ساختن اخراج عبدالرحمان المادی^{۱۷}، فعال حقوق بشر مصری و ارزیابی دقیق مخاطرات پیش روی وی در صورت مسترد شدن به مصر؛

ب) اشاره به ورود المادی به کانادا به‌عنوان یک پناهجو، در اواخر سال ۲۰۱۷ میلادی، بر مبنای ادعای گریز از آزار و اذیت دولت نظامی مصر، به دلیل مشارکت در اعتراضات علیه حسنی مبارک، رئیس‌جمهور سابق این کشور و عضویت در حزب آزادی و عدالت اخوان‌المسلمین: گفتنی است که وی پیش از سفر به کانادا چند سالی را نیز در عربستان سعودی گذرانده بود؛

ج) اشاره به اقدام این فعال حقوق بشر ۳۸ ساله، از آن زمان به مبارزه با تدابیر حقوقی دادگاه فدرال کانادا در راستای اخراج وی و متهم کردن مقام‌های این کشور به استفاده از وابستگی‌های سیاسی او علیه وی؛

د) اشاره به اظهارات المادی، مبنی بر محبوس شدنش به هنگام ورود به فرودگاه ونکوور و اقدام مأموران مرزی به مصادره لپ‌تاپ او و به چاپ رساندن بدون اجازه تمامی پست‌های الکترونیکی میان وی و وکیلش؛

ه) اشاره به محبوس شدن المادی برای مدت دو ماه پس از قرار گرفتن در معرض ۳ روز بازجویی و سپس آزاد شدن وی تحت این عنوان که ماندن او در کانادا به دلایل امنیتی غیرمجاز است: گفتنی است که یکی از این دلایل عضویت وی در حزب آزادی و عدالت اخوان‌المسلمین بوده است. این در حالی است که کانادا اخوان‌المسلمین و یا حزب وابسته به آن را در فهرست سازمان‌های تروریستی قرار نداده و بسیاری از اعضای این گروه پیش‌تر در کشورهای غربی پناهنده شده‌اند؛

و) اشاره به اقدام مقام‌های کانادا به تماس با دولت مصر در زمینه پرونده المادی در مدت‌زمان طولانی انتظار او جهت به نتیجه رسیدن درخواست‌های تجدیدنظرخواهی در زمینه غیرمجاز بودن حضور وی در کانادا و امکان اخراج او از این کشور؛

^{۱۷}Abdelrahman Elmady

ز) اشاره به حاکی بودن اسناد جلسه روز ۱۸ اکتبر سال ۲۰۱۷ دادگاه المادی مبنی بر تلاش آژانس خدمات مرزی کانادا جهت دسترسی به نسخه‌های مدارک در اختیار پلیس مصر علیه این فعال حقوق بشر: این در حالی است که مقام‌های کانادا به‌طور معمول با دولتی که به آزار و اذیت ادعایی شهروندان خود می‌پردازد، تماس برقرار نمی‌کنند؛

ح) اشاره به اظهارات باربارا جکمن^{۱۸} وکیل مهاجرت و پناهجویی، مبنی بر حاکی بودن تصمیم کانادا برای اخراج المادی از گستردگی مقررات آن برای غیرمجاز به شمار آوردن وضعیت مهاجران و پناهجویان؛

ط) اشاره به درخواست چندین گروه حقوق بشری از کانادا جهت تعلیق اخراج المادی و انجام بررسی‌های جامع در زمینه احتمال مواجه‌شدن او با آزار و اذیت و شکنجه در صورت مسترد شدن به مصر؛

ی) اشاره به حاکمیت عبدالفتاح السیسی با تکیه بر مشت آهنین، از زمان به قدرت رسیدن در این کشور، جرم‌سازی از تمامی تعارض‌های سیاسی و حبس هزاران تن از مخالفان از جمله شهروندان ایالات متحده آمریکا و اعضای خانواده آن‌ها: گفتنی است که بر اساس گزارش‌های به دست آمده از گروه‌های حقوق بشر حدود ۶۰ هزار زندانی سیاسی در زندان‌های این کشور محبوس هستند؛

ک) اشاره به منجر شدن پرونده المادی به افزایش درخواست‌ها از دولت کانادا جهت نظارت بر اقدامات آژانس خدمات مرزی این کشور^{۱۹}.

Organization for Defending Victims
of Violence

*بریتانیا

۱- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز پنج‌شنبه ۲۷ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص مورد انتقاد قرار گرفتن بوریس جانسون به دلیل ملاقات با ولیعهد بحرین. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

^{۱۸}Barbara Jackman

^{۱۹} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeasteye.net/news/egypt-rights-activist-deportation-canada>

الف) اشاره به متهم شدن بوریس جانسون، نخست‌وزیر بریتانیا، به اولویت دادن به تجارت بر شکنجه پس از ملاقات با مقام‌های ارشد بحرین در داوینگ استریت (مقر نخست‌وزیری بریتانیا) جهت مباحثه در زمینه معامله تجارت آزاد با کشورهای حوزه خلیج (فارس): گفتنی است که نه وزارت خارجه و نه نخست‌وزیری اعلامیه‌ای در رابطه با ملاقات نخست‌وزیر بریتانیا با سلمان بن حمد آل خلیفه، ولیعهد بحرین، صادر نکرده بودند که یکی از مقام‌ها دلیل این امر را دغدغه‌های امنیتی برشمرد؛

ب) اشاره به بیانیه دولت بریتانیا پس از انجام این ملاقات، مبنی بر توافق طرفین در زمینه تحکیم هر چه بیشتر همکاری‌های اقتصادی، امنیتی و دیپلماتیک فی مابین: گفتنی است که کشورهای عضو شورای همکاری خلیج (فارس) پیشاپیش یکی از بزرگترین شرکای تجاری بریتانیا به شمار می‌آمده و میزان مبادلات تجاری دو جانبه آن‌ها در سال ۲۰۱۹ میلادی به حدود ۴۵ میلیارد پوند رسیده است؛

ج) اشاره به به‌شمار آمدن بریتانیا به‌عنوان متحد نزدیک بحرین و ادعای آن مبنی بر همکاری با دولت بحرین جهت ایجاد اصلاحات در نظام کیفری آن؛

د) اشاره به اظهارات سید احمد الوداعی، مدیر مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین، مبنی بر ضرورت اقدام بریتانیا به قرار دادن موضوعات حقوق بشری در مرکز روابط تجاری آتی خود با بحرین، چنانچه واقعاً این کشور در تلاش برای برقراری روابط آزاد تجاری با حکومتی است که زندانیان سیاسی را به گروگان می‌گیرد، کودکان را شکنجه می‌کند و حتی معتدل‌ترین منتقدان خود را به زندان می‌افکند؛

ه) اشاره به اقدام سازمان حقوق بشری رپریو^۲ که بر علیه مجازات اعدام فعالیت می‌کند – به مورد توجه قرار دادن پرونده‌های محمد رمضان و حسین موسی که به دلیل اعترافات تحت شکنجه دست‌کم از سال ۲۰۱۷ میلادی تاکنون، در معرض اعدام قرار دارند؛

و) اشاره به گزارش مشترک سازمان رپریو و مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین، مبنی بر اقدام حکومت بحرین به محکوم کردن دست‌کم ۵۱ تن به مرگ در فاصله سال‌های ۲۰۱۱

^۲Reprieve

تا ۲۰۲۰ میلادی: این در حالی است که تعداد افراد اعدام شده در دهه قبل، از سال ۲۰۰۱ تا ۲۰۲۰ میلادی، ۷ نفر بوده است؛
(ز) اشاره به دفاع حکومت بحرین از خود در قبال اتهامات نقض حقوق بشر در این کشور، مبنی بر برخورداری آن از سیاست تحمل صفر در برابر هرگونه سوءرفتار و پایبندی آن به ضمانت‌های بین‌المللی حقوق بشری جاری؛^{۲۱}

۲- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز دوشنبه ۲۴ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص محکوم شدن وزارت کشور بریتانیا به دلیل وادار کردن مهاجران آزاد شده به قید ضمانت به بر تن کردن دستگاه‌های ردیابی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:
(الف) اقدام بیش از ۴۰ سازمان حقوق بشری به محکوم کردن اقدام وزارت کشور به ارائه طرح نظارت ۲۴ ساعته بر مهاجران آزاد شده به قید ضمانت، که در راستای گسترش قدرت نظارت بر این افراد فارق از طی هرگونه فرآیند مشورتی ارائه شده است؛
(ب) اشاره به حاکی بودن این سیاست جدید از بروز تغییر در روند نظارت بر مهاجران با استفاده از مانیتورهای رادیویی (که در صورت ترک محل مشخص شده مقام‌ها را آگاه می‌ساختند) به ردیاب‌های مکان‌یاب ۲۴ ساعته (که هر حرکت فرد را ردیابی می‌کنند) و به این وزارتخانه اختیارات جدید جهت گردآوری، ذخیره و دسترسی نامحدود به داده‌ها از طریق یک پیمانکار خصوصی را می‌دهد؛
(ج) اشاره به اظهارات رودی شولکیند،^{۲۲} از اعضای مرکز ضمانت برای زندانیان مهاجر، مبنی بر برشمردن این روش به‌عنوان در حقیقت، تداوم حبس مهاجران، تنها نه در پس دیوارهای فیزیکی بازداشتگاه‌ها و زندان‌ها و به شمار آوردن این سیاست واپس‌گرایانه و خودکامانه به‌عنوان اقدامی ناشایست برای کشوری که ادعای رعایت حق آزادی را دارد؛

^{۲۱} گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.theguardian.com/law/2021/jun/17/boris-johnson-under-fire-over-meeting-with-bahrain-crown-prince-salman-bin-hamad-al-khalifa-human-rights>
^{۲۲}Rudy Schulkind

د) وی در ادامه نامه سرگشاده خود به همراه گروه حقوق بشری لیبرتی، خطاب به پریتی پتل، وزیر کشور اظهار داشت که جای تعجب نیست که دولت اجرای این سیاست را به صورت رسمی اعلام نکرده و تلاش نمود تا از هرگونه اقدام موشکافانه در قبال آن بگریزد؛

ه) اشاره به مشتمل شدن این سیاست بر اتباع خارجی که به دلیل محکومیت کیفری ۱۲ ماهه یا بیشتر با خطر اخراج از کشور مواجه هستند: گفتنی است که در حال حاضر دولت اقدام به گزینش این افراد بر مبنای صلاحدید خود می‌کند، اما در صدد است تا با اتخاذ ابزاری قانونی این نظارت را برای هزاران تن دیگر اجباری نماید، فارق از در نظر گرفتن شدت جرائم یا خطر آنها برای پرواز که نگرانی‌هایی را در زمینه محافظت از این افراد در پی دارد؛

و) اشاره به منجر شدن استفاده از تجهیزات ردیابی به مواجه شدن قربانیان قاچاق انسان با خطر اخراج، چراکه آنها برخی مواقع در نتیجه روند قاچاق دست به ارتکاب جرم می‌زنند، مانند افرادی که در مزارع ماری‌جوانای بریتانیا به بردگی گرفته شدند؛

ز) اشاره به فراهم آمدن اختیار لازم برای دولت، با استفاده از این سامانه، جهت بهره‌برداری از داده‌های افراد برای دلایلی غیرمرتبط با جرائم آنها، به‌عنوان مثال انجام تحقیق در زمینه میزان درخواست‌های مهاجرت انجام شده بر اساس ماده ۸ کنوانسیون حقوق بشر اروپا که به حمایت از زندگی خصوصی و خانوادگی می‌پردازد؛

ح) این بدان معنا است که چنانچه فردی روند اخراج خود از کشور را، به‌عنوان مثال، به دلیل برخورداری از فرزند در بریتانیا به چالش کشیده است، دولت می‌تواند با بررسی داده‌های سامانه مکان‌یاب دریابد که آیا این خانواده به دفعات کافی با کودک خود در طی این مدت ملاقات کرده است یا خیر: به عبارت دیگر این سامانه چک سفیدی در اختیار دولت قرار می‌دهد تا با استفاده گسترده از داده‌های شخصی، به دلایل لازم برای مردود به شمار آوردن درخواست مهاجران و پناهجویان دست یابد؛

ط) تأکید بر ضرورت منجر نشدن ایستادگی برای حقوق بشر به اختیار یافتن حکومت جهت نظارت بر تمامی ابعاد زندگی خصوصی شهروندان، ضمن بی‌سابقه برشمردن این سیاست و پیامدهای نگران‌کننده آن برای تلاش افراد در راستای حفظ و رعایت حقوق خود؛

ی) اشاره به به‌شمار آوردن این اقدام به‌عنوان بخشی از حمله‌ای هماهنگ شده به حریم شخصی پناهندگان و پناهجویان در بریتانیا، ضمن تأکید بر ضرورت حصول اطمینان از بهره‌مندی مهاجران از حقوق خود در این زمینه؛

ک) اشاره به اظهارات یکی از سخنگویان وزارت کشور مبنی بر اطمینان دادن به مجرمان خارجی در خصوص قصد دولت برای اخراج آن‌ها با استفاده از این فناوری و عدم عذرخواهی دولت برای تلاش در راستای ایمن نگاه داشتن جامعه^{۳۳}؛

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز پنج‌شنبه ۲۰ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص پافشاری پسران برای دریافت تصاویر برهنه و عادی شدن آزار دختران در مدارس بریتانیا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به انتشار گزارش از سوی نهاد ناظر بر مدارس (آفستد)^{۳۴} مبنی بر هشدار در زمینه عادی شدن تعرض جنسی در میان دانش‌آموزان مدارس، با توجه به عدم آگاهی آن‌ها در زمینه اهمیت گزارش کردن موارد تعرض و آزار جنسی و دست‌کم گرفتن این معضلات از سوی بسیاری از آموزگاران؛

ب) اشاره به امکان ارسال ۱۱ پیام از سوی پسران برای دختران در یک شبانه‌روز، مبنی بر درخواست جهت دریافت عکس‌های برهنه آن‌ها: این در حالی است که چنانچه این دختران حساب کاربری پسران مزبور در شبکه‌های اجتماعی را مسدود کنند، این افراد اقدام به ایجاد حساب‌های کاربری جدید می‌کنند تا به درخواست‌های خود ادامه دهند؛

ج) اشاره به قرار گرفتن ۹ دختر از هر ۱۰ دختر در معرض آزار زبانی جنسیتی و ارسال شدن ویدئوها و عکس‌های برهنه برای آن‌ها: در این گزارش آمده است که دختران به آن‌ها گفته‌اند که پسران در درخواستشان برای عکس‌های برهنه پافشاری می‌کنند و جواب منفی را نمی‌پذیرند؛

^{۳۳} گزارش روزنامه گاردین. قابل‌بازرسی در لینک:

<https://www.theguardian.com/global-development/2021/jun/14/home-office-condemned-for-forcing-migrants-on-bail-to-wear-gps-tags>

^{۳۴}Ofsted

د) اشاره به درخواست گروه‌های فعال حقوق زنان جهت قرار گرفتن کارکنان مدارس در معرض آموزش‌های ویژه به منظور تغییر این فرهنگ در مدارس این کشور؛

ه) اشاره به تجربه کردن لمس ناخواسته به میزان زیاد و یا در برخی مواقع، از سوی ۶۴ درصد از دختران مورد مصاحبه قرار گرفته و تحت فشار قرار گرفتن ۸ نفر از هر ۱۰ نفر برای به اشتراک گذاردن تصاویر جنسی خود: بنا بر اظهارات این دانش‌آموزان، خشونت جنسی به‌طور معمول در فضاهای بدون نظارت، مانند مهمانی‌ها یا پارک‌ها و در خارج از فضای مدرسه رخ می‌دهند و مشروبات الکلی و مواد مخدر اغلب در این امر دخیل هستند؛

و) اشاره به اظهارات بیشتر دانش‌آموزان مبنی بر ناکافی بودن آموزش‌های مدارس در این زمینه جهت مواجهه با مسائلی از این دست: گفتنی است که دانش‌آموزان دختر به‌ویژه از این مسئله شکایت داشتند که آموزش واضحی درباره رفتارهای قابل قبول و غیرقابل قبول در این زمینه در مدارس وجود ندارد و بسیاری از آموزگاران نیز اظهار داشتند که در زمینه موضوعاتی مانند، رضایت، روابط سالم و به اشتراک گذاشتن تصاویر جنسی دانش‌آموزان کافی ندارند؛

ز) اشاره به درخواست بازرسان این نهاد ناظر، از مدیران مدارس و کالج‌ها جهت انجام نوعی فرهنگ‌سازی در زمینه انواع آزار و اذیت‌های جنسی؛

ح) گفتنی است که ائتلاف «به خشونت علیه زنان پایان دهید» از دولت خواسته است تا این گزارش را جلدی بگیرد و هیأتی را برای رسیدگی به آن مأمور کند؛^{۲۶}

گزارش شبکه خبری بی‌بی‌سی، قابل بازیابی در لینک:

<https://www.bbc.com/persian/world-57427415>

Organization for Defending Victims
of Violence

^{۲۶} گزارش مرتبط در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز یکشنبه ۵ اردیبهشت ماه ۱۴۰۰، در خصوص بی‌ثمر بودن شکایت به دانشگاه‌ها در زمینه قرار گرفتن در معرض اذیت و ایذاء جنسی.

الف) اشاره به اظهارات فعالان حقوق بشری مبنی بر مورد بی‌توجهی قرار گرفتن دانشجویان و کارکنان شاکی از قرار گرفتن در معرض آزارها و حملات جنسی، از سوی نهادهای تحقیقات دانشگاه‌ها در غالب موارد و این که این حس به آن‌ها القاء شده است که افشاءگری‌های آن‌ها تنها تلف کردن وقت بوده است؛

ب) تأکید بر ضرورت اقدام دولت بریتانیا به ایجاد الزامی قانونی برای تمامی دانشگاه‌های این کشور در رابطه با تکمیل تحقیقات مربوط به سوءرفتار جنسی، حتی در زمانی که فرد یا افراد مورد نظر دانشگاه را ترک گفته‌اند و همچنین لزوم اقدام آن‌ها به آگاه ساختن کارفرمای جدید این افراد به صورت مکتوب: این امر موجب ممانعت به عمل آوردن از انتقال افراد خاطی به نهادهای دیگر و گریز آن‌ها از مجازات می‌شود؛

۴- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری الجزیره، در روز سه‌شنبه ۴ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص گزارش منتشر شده در زمینه وجود معضل اسلام هراسی در حزب حاکم بریتانیا، حزب محافظه‌کار. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به انجام مطالعه مستقل ۵۱ صفحه‌ای^۷ از سوی پروفیسور سواران سینگ^{۲۸} - که به‌عنوان یکی از کمیسره‌های کمیسیون برابری و حقوق بشر بریتانیا فعالیت می‌کرد - مبنی بر تداوم وجود اسلام هراسی به‌عنوان معضلی در حزب محافظه‌کار بریتانیا (حزب حاکم) و مرتبط بودن بیشترین میزان تبعیض در این حزب به نژادپرستی در قبال مسلمانان، اگر چه این حزب ادعا می‌کند که از رویکرد تحمل صفر در برابر تبعیض برخوردار است؛

ج) اشاره به اظهارات آنا بول، یکی از مدیران گروه ۱۷۵۲ - سازمانی مستقر در بریتانیا که به لابی‌گری در راستای پایان دادن به سوءرفتارهای جنسی در سطوح عالی تحصیلاتی می‌پردازد - مبنی بر اقدام برخی از دانشگاه‌ها به ممانعت از آشکار شدن جزئیات تحقیقات انجام شده در زمینه آزار و اذیت‌های جنسی با تکیه بر این هراس نادرست که این اقدام می‌تواند موجب نقض قانون حمایت از داده‌ها شود؛

د) اشاره به روند معمول دانشگاه‌ها در این زمینه، مبنی بر این که زمانی که دانشجو یا یکی از کارکنان دانشگاه به افشاء‌گری در مورد موارد آزار و اذیت جنسی می‌پردازد، به آن‌ها توضیحی در مورد نتیجه تحقیقات داده نخواهد شد، بلکه تنها نامه‌ای دریافت می‌کنند مبنی بر اینکه دعاوی‌شان مورد تأیید قرار گرفته است، که این امر موجب می‌شود که احساس کنند که تمامی این فرآیند اتلاف وقت و تنها به مانند یک تودهنی به آن‌ها بوده است؛

ه) اشاره به اظهارات وکلا در این زمینه مبنی بر این که چنانچه مسئولان دانشگاه مرتکبان این جرم را در جریان نتایج تحقیقات قرار داده، اما آن‌ها را از شاکیان پرونده پنهان نگاه دارند، بر اساس قوانین برابری و حقوق بشر احتمالاً وظایف خود را نقض کرده‌اند؛

و) اشاره به سند الگوی تهیه شده از سوی نهادی مدنی تحت عنوان «کالچر شیفت» در زمینه گزارش‌دهی در خصوص قرار گرفتن در معرض قلدری یا آزار و اذیت، مبنی بر مجاز بودن دانشگاه‌ها به افشاء اطلاعات شخصی بر اساس مقررات حمایت از داده‌های عمومی؛ در شرایطی که این اقدام به نارضایتی‌ها و شکایت‌ها مبتنی بر قانون اشتغال و در جهت منافع عمومی پرداخته و بررسی دعاوی حقوقی را شامل شود؛

ز) اشاره به اظهارات جما مک‌کال، بنیان‌گذار این نهاد مدنی، مبنی بر حاکمی بودن داده‌های دانشگاه‌هایی که از این الگو استفاده می‌کنند از این که بسیاری از بازماندگان این جرایم بر این باورند که این افشاء‌گری‌ها بی‌ثمر بوده و فرآیند شکایت به قدری پیچیده و غیرشفاف است که افراد را از گزارش‌دهی در این زمینه باز می‌دارد، در صورتی که این روند باید به ساده‌ترین شکل ممکن انجام شود؛

ح) اشاره به اقدام دفتر دانشجویان دانشگاه‌ها، در روز ۱۹ آوریل سال جاری میلادی، به انتشار راهنمایی مبنی بر توصیه به دانشگاه‌ها در این زمینه که در صورت امکان، اطلاعات مربوط به نتایج تحقیقات را برای دانشجویان و کارکنانی که به افشاء‌گری در این موارد می‌پردازند، فراهم آورند، به همراه ارائه توضیح در این زمینه که چرا مجازات‌های مورد نظر در این رابطه اعمال شده یا نشده است: گفتنی است که در آینده دانشگاه‌هایی که این دستورالعمل را اجراء نکنند با پیامدهای آن مواجه می‌شوند.

https://singhinvestigation.co.uk/wp-content/uploads/2021/06/Singh_Investigation_Report_for_dowload.pdf

^{۲۸}Swaran Singh

ب) اشاره به دریافت در مجموع ۷۲۷ گزارش مربوط به حوادث تبعیض آمیز، از سوی این حزب، از ابتدای سال ۲۰۱۵ تا پایان سال ۲۰۲۰ میلادی که دو سوم از آن‌ها مربوط به اسلام هراسی بوده‌اند: گفتنی است که این مطالعه به درخواست حزب محافظه‌کار، به رهبری بوریس جانسون و در پاسخ به انتقادهای موجود در زمینه چگونگی مدیریت موضوع تبعیض در جامعه و شکایتهای مربوط به آن انجام پذیرفته است؛

ج) اشاره به حاکی بودن میزان شکایات و یافته‌های مربوط به سوءرفتار در این حزب در این رابطه، از جمله استفاده از واژه‌ها و انجام اقدامات ضد مسلمانان، از تداوم یافتن بقاء حس ضد مسلمانی به‌عنوان معضلی در این حزب که برای آن بسیار زیان‌بار بوده و موجب به بیگانه‌سازی بخش قابل‌ملاحظه‌ای از جامعه می‌شود؛

د) اشاره به عدم انجام اقدامات کافی از سوی محافظه‌کاران در به چالش کشیدن تبعیض و ضرورت بازآمد فرآیند رسیدگی به شکایات، همچنین نامشخص بودن نظام مجازات‌های در نظر گرفته شده از سوی این حزب برای افراد ناقض مقررات؛

ه) اشاره به اظهارات مقام‌های شورای مسلمانان بریتانیا، بزرگترین نهاد حامی مسلمانان در این کشور، مبنی بر تأیید این گزارش در زمینه به شمار آوردن اسلام هراسی به‌عنوان معضلی جدی در میان محافظه‌کاران و درعین حال ناکارآمدی آن در به رسمیت شناختن

ریشه‌های این اقدامات تعصب‌آمیز؛

و) اشاره به اظهارات ساجد جاوید، وزیر سابق دولت محافظه‌کار بریتانیا، مبنی بر تقبیح نمونه‌های نگران‌کننده احساسات ضد مسلمانی در این گزارش و درخواست وی از حزب خود جهت اتخاذ بدون قید و شرط توصیه‌های آن؛

ز) اقدام سینگ به تأکید بر برخی از اظهارات ناخوشایند اعضای سرشناس حزب محافظه‌کار، از جمله بوریس جانسون و زک گلداسمیت^{۲۹} نماینده سابق پارلمان و نامزد شهرداری لندن، در رابطه با مسلمانان؛

ح) اشاره به رسوایی بوریس جانسون پس از نگارش ستونی در یک روزنامه در سال ۲۰۱۸ میلادی که در آن از زنان برقع‌پوش به‌عنوان «صندوق‌های پستی متحرک» و «سارقان بانک» یاد کرده بود: گفتنی است که جانسون که در آن زمان نماینده پارلمان بود این مقاله را دفاع لیبرالی از حق زنان مسلمان در زمینه پوشش خود خوانده بود. البته زمانی که وی برای انجام این مطالعه مورد پرسش قرار گرفت، برای اظهارات گذشته خود به‌شدت عذرخواهی کرد؛

ط) اشاره به نتیجه‌گیری سینگ از این رویکرد در گزارش خود مبنی بر این‌که استفاده از گفتمان و لحن مناسب و سنجیده نباید تنها از سوی مقام‌های ارشد جامعه صورت پذیرد، بلکه باید در تمامی بخش‌های حزب محافظه‌کار اعمال شود؛

ی) اشاره به اظهارات زک گلداسمیت به هنگام فعالیت در کارزارهای انتخاباتی شهرداری لندن در قبال صادق خان (رقیب وی از حزب کارگر) مبنی بر خطاب کردن صادق خان به‌عنوان «مسلمانی که پوششی برای افراط‌گرایان» به شمار می‌آید و به هر کسی که در مورد ارتباط وی با افراط‌گرایان سؤال می‌کند، تهمت اسلام‌هراسی می‌زند؛

ک) اشاره به حاکی بودن اظهارات این چنینی از بی‌ملاحظگی این حزب و رهبر آن به جامعه مسلمانان بریتانیا؛

ل) تأکید بر ضرورت اقدام حزب محافظه‌کار به تنظیم برنامه اقدامی در مدت شش هفته، در زمینه چگونگی پرداختن به ناکارآمدی‌های ذکر شده در این گزارش و لزوم انتشار راهکاری سیاسی، تا ماه نوامبر سال جاری میلادی، در زمینه چگونگی پرداختن به شکایات در این زمینه؛

م) اشاره به همچنین درخواست نویسنده این تحقیق جهت اجرای برنامه‌های آموزشی اجباری بر اساس فرآیند شکایات صورت گرفته، برای دست‌کم یک عضو از هر انجمن محلی حزب محافظه‌کار؛^۳

^۳ گزارش شبکه خبری الجزیره. قابل بازیابی در لینک:

۵- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری آناتولی، در روز دوشنبه ۳ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص منجر شدن منازعه اخیر رژیم اسرائیل و فلسطین به افزایش اسلام هراسی در بریتانیا بر اساس بررسی‌های یک سازمان مردم‌نهاد. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به افزایش ناگهانی ۴۳ درصدی گزارش‌های اسلام هراسی و نفرت‌پراکنی علیه مسلمانان، از روز ۸ تا ۱۷ ماه مه سال جاری میلادی، در قیاس با هفته گذشته آن بر اساس بررسی‌های انجام گرفته از سوی سازمان مردم‌نهاد تل ماما یو.کی^{۳۱} که نظارت بر تحولات این چینی در بریتانیا را بر عهده دارد و بر این باور است که علت این افزایش، تنش‌های اخیر میان رژیم اسرائیل و فلسطینیان بوده است؛

ب) اشاره به افزایش گزارش‌های حملات اسلام‌هراسانه از ۱۳ گزارش در فاصله ۱ تا ۷ ماه مه به ۵۶ گزارش در هفته آتی آن، که آشکارا تحت تأثیر تحولات اخیر به وقوع پیوسته است؛

ج) اشاره به دریافت میزان نگران‌کننده‌ای از گزارش‌ها در زمینه بروز اقدامات نژادپرستانه در میان دانش‌آموزان و در برخی موارد ابراز نظرهای نگران‌کننده و به شدت غیرقابل‌پذیرش از سوی کارکنان و مدیریت مدارس در قبال دانش‌آموزان^{۳۲}؛

^{۳۱}Tell Mama UK

^{۳۲}سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست ایست مانیتر، در روز پنج‌شنبه ۶ خردادماه ۱۴۰۰، به نقل از خبرگزاری آناتولی، در خصوص مواجهه دانش‌آموزان بریتانیایی با مجازات در صورت حمایت از فلسطین. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به منجر شدن حملات اخیر رژیم اسرائیل به فلسطینیان اراضی اشغالی در نوار غزه و بیت‌المقدس شرقی به بروز تظاهرات دسته جمعی، نه تنها در خیابان‌های بریتانیا، بلکه در مدارس این کشور؛

ب) اشاره به، در عین حال، مواجهه دانش‌آموزان با پیامدهای اقدامات خویش در این رابطه از سوی مقام‌های مدرسه، به طوری که مدیر یکی از مدارس، پرچم فلسطین را «دعوت به اقدام مسلحانه و نماد ضدیهودی‌گری» خوانده بود که این اقدام موجب برانگیختن خشم و سرزنش از سوی جامعه شده و این پرسش را مطرح نمود که چرا کودکان باید برای ابراز اندیشه‌های خود مورد مجازات قرار گیرند؛

ج) اشاره به ناگزیر شدن این مدیر مدرسه به عذرخواهی در مورد اظهارات تحریک‌آمیز خود و بیان این استدلال که قصد وی هرگز برآشفتن دانش‌آموزان و جامعه نبوده است: گفتنی است که به این منظور قرار است ملاقاتی میان مدیر مدرسه و نماینده دانش‌آموزان صورت پذیرد؛

د) اشاره به اقدام مدرسه به همکاری با سازمان‌ها و خیریه‌های بین‌المللی در راستای کمک به کارزارهای آنها در خاورمیانه و برگزاری نشست برای دانش‌آموزان و آموزگاران در زمینه مناقشه فلسطین؛

د) اشاره به مفاد قانون برابری کشور مصوب سال ۲۰۱۰ میلادی، مبنی بر تأکید بر ضرورت اقدام نهادهای عمومی، از جمله مدارس به ارائه توجه لازم به رفع تبعیض، پیشبرد برابری در میان افرادی از یک ویژگی مشترک برخوردارند و کسانی که از این ویژگی برخوردار نیستند و همچنین لزوم تلاش جهت ایجاد رابطه‌ای مثبت و مطلوب میان این گروه‌ها؛

ه) اشاره به درخواست جهت انجام تحقیقات کامل در زمینه وقوع حوادث این چنینی، به همراه فراهم آوردن امکان تعامل معنادار در جامعه و آموزش در راستای حصول اطمینان از پیشبرد پایبندی جامعه به قانون برابری، به منظور درک این موضوع که زبان و گفتمان آسیب‌زننده می‌تواند چگونه دانش‌آموزان و جوامع بزرگتر را تحت تأثیر قرار دهد؛

و) تأکید بر همچنین ضرورت اقدام آموزگاران به تبدیل شدن به الگویی در این زمینه از طریق خاطرنشان کردن این امر به دانش‌آموزان که هرگونه قلدری، نژادپرستی، اسلام‌هراسی و دیگر اشکال نفرت‌پراکنی به هیچ‌عنوان قابل‌پذیرش نیست؛

ز) اشاره به منجر شدن حملات اخیر رژیم اسرائیل به نوار غزه به کشته شدن دست‌کم ۲۴۸ تن از فلسطینیان، شامل ۶۶ کودک و ۳۹ زن و مجروح شدن ۱۹۰۰ تن دیگر: این در حالی است که مقام‌های وزارت بهداشت در کرانه باختری کشته شدن ۳۱ تن را تأیید کرده‌اند که در این صورت مجموع کشته‌شدگان فلسطینی در نواحی اشغالی به ۲۷۹ تن

ه) اشاره به مواجه شدن دانش‌آموزان دیگر مدارس بریتانیا، در شهرهای برمنگام، منچستر، راجدیل و لندن با واکنش‌های خصومت‌آمیز مشابه، از جمله اقدام آموزگاران مدرسه‌ای در شرق لندن (کلپتون گرلز آکادمی) به برداشتن پوسترها و نمادهای فلسطین و مبارزات آنها پس از برگزاری تحصنی اعتراضی از سوی دانش‌آموزان در مدرسه و سر دادن شعار «فلسطین را آزاد کنید»؛

و) اشاره به اقدام کالج لورتو، در شهر منچستر، به تعطیل کردن مدرسه، پس از اقدام ۲۰۰ دانش‌آموز به برنامه‌ریزی برای برگزاری تظاهرات: گفتنی است که به رغم تعطیلی مدرسه، دانش‌آموزان و ساکنان محلی در بیرون از درهای کالج گردهم آمده و با در دست داشتن پرچم‌های فلسطین، شعارهایی به طرفداری و حمایت از این کشور و مردم آن سر دادند؛

ز) اشاره به حاکی بود محتوای یک فایل صوتی محرمانه از اقدام معلمی در مدرسه اولدر هیل در شهر راجدیل، به توییخ یک دانش‌آموز کلاس هفتمی برای بیان حمایت خود از و همدردی با کودکان فلسطینی کشته شده توسط نیروهای رژیم اسرائیل؛

ح) اشاره به محتوای این فایل صوتی مبنی بر اقدام معلم مزبور به انکار کشته شدن کودکان توسط حملات هوایی رژیم اسرائیل و متهم کردن دانش‌آموز به برخورداری از دیدگاه‌های نژادپرستانه و بحث در این رابطه که اگرچه هر کسی آزاد است که عقاید خود را داشته باشد، اما این شامل محیط مدرسه نمی‌شود؛

ط) گفتنی است که در پی حملات نیروهای رژیم اسرائیل به نوار غزه، دست‌کم ۲۵۴ فلسطینی، شامل ۶۶ کودک و ۳۹ زن کشته و بیش از ۱۹۰۰ تن دیگر مجروح شدند، این در حالی است که ۳۱ تن نیز در پی حملات رژیم اسرائیل به کرانه غربی جان خود را از دست دادند. همچنین ۱۳ اسرائیلی نیز بر اثر حملات راکتی فلسطینیان از نوار غزه کشته شدند.

می‌رسد. همچنین بسیاری از اماکن غیرنظامی در اراضی اشغالی نیز تخریب شده یا آسیب دیده‌اند؛

ح) گفتنی است که ۱۲ تن از اسرائیلی‌ها نیز بر اثر حملات راکتی فلسطینیان از نوار غزه کشته شدند.^{۳۳}

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری آناتولی، در روز دوشنبه ۲۴ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص نقشه افراط گرایان فرانسه برای مسموم کردن مواد غذایی حلال. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به گزارش روزنامه مدیا پارت^{۳۴} در خصوص قصد یک گروه راست‌گرای افراطی در فرانسه برای مسموم کردن مواد غذایی حلال در فروشگاه‌ها: گفتنی است که این روزنامه، نقشه مذکور را به نقل از عامل نفوذی اداره کل امنیت داخلی فرانسه در میان گروه راست‌گرایان افراطی افشاء کرده است؛

ب) اشاره به برنامه‌ریزی این نقشه افراط‌گرایان از سوی گروه نیروهای عملیاتی، که سال ۲۰۱۸ میلادی مردم را به «مبارزه با مسلمانان و انجام اقدامات خشونت‌آمیز» ترغیب می‌کرد

و همچنین دستگیری ۱۵ نفر از اعضای آن؛

ج) اشاره به حاکی بودن گزارش مذکور از قصد اعضاء این گروه جهت مسموم کردن مواد غذایی حلال موجود در بازار با انجام عملیاتی تحت عنوان «عملیات حلال»: گفتنی است

که دو نفر از اعضاء این گروه نیز با این عملیات به دلیل آنکه جان کودکان و سالمندان را تهدید می‌کند، مخالفت کرده بودند؛

^{۳۳} گزارش خبرگزاری آناتولی. قابل بازیابی در لینک:

د) اشاره به همچنین قصد اعضای این گروه افراط‌گرا برای تدارک حمله به ۲۰۰ امام جماعت بر اساس بیانیه اداره کل امنیت داخلی فرانسه؛

ه) اشاره به کشف و ضبط ملزومات ساخت مواد منفجره و تعداد زیادی سلاح در بازرسی‌های صورت گرفته از خانه‌های مظنونان که در میان آن‌ها مقام‌های دولتی، افسران بازنشسته پلیس و نظامیان سابق نیز دیده می‌شوند؛^{۳۰}

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز چهارشنبه ۱۹ خردادماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام دادگاه فرانسه به جریمه کردن دولت این کشور به دلیل رفتار «ناشایست» پلیس با دانش‌آموزان رنگین‌پوست. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به حکم دادگاه تجدیدنظر پاریس، ضمن لغو حکم پیشین خود، مبنی بر رفتار تحقیرآمیز پلیس در رابطه با بررسی هویت ۳ دانش‌آموز رنگین‌پوست دبیرستانی در سال ۲۰۱۷ میلادی؛

ب) اقدام این دادگاه، در روز سه‌شنبه ۱۸ خردادماه، به مقصر شناختن دولت فرانسه به دلیل «سوءرفتار عامدانه» در ایست‌های بازرسی انجام شده در ماه مارس سال ۲۰۱۷ میلادی و محکوم کردن آن به پرداخت ۱۵۰۰ یورو، به‌عنوان غرامت به هر یک از این جوانان؛

ج) اشاره به اقدام این ۳ دانش‌آموز رنگین‌پوست به تنظیم شکایتی علیه دولت مبنی بر مورد تحقیر قرار گرفتن به دلیل نژادشان و ادعای آن‌ها مبنی بر بررسی مدارک شناسایی‌شان در مقابل دیدگان هم‌کلاسی‌ها و آموزگارشان و رهگذران؛

د) اشاره به اقدام دادگاه بدوی، در ماه دسامبر سال ۲۰۱۸ میلادی، به رد شکایت این دانش‌آموزان به این دلیل که اتهام تبعیض قابل استناد نبوده، چراکه تمامی ۱۸ دانش‌آموز درون قطار، رنگین‌پوست بودند و از میان آن‌ها تنها ۳ تن مورد بازرسی قرار گرفتند؛

^{۳۰} گزارش خبرگزاری آناتولی. قابل بازیابی در لینک:

ه) اشاره به درعین حال اقدام دادگاه تجدیدنظر به پذیرش این ادعا که رفتار با این دانش‌آموزان در قیاس با سایر مسافران در ایستگاه قطار که اکثراً سفیدپوست بودند، تبعیض‌آمیز بوده است؛

و) اشاره به اظهارات وکیل شاکیان این پرونده مبنی بر حاکی بودن حکم دادگاه از پیام آشکاری برای وزارت کشور و پلیس فرانسه و به شمار آوردن آن به‌عنوان یک پیروزی مهم قانونی که می‌تواند زمینه‌ساز به جریان افتادن پرونده قضایی دیگری باشد که به دعوی نژادپرستی سیستمیک در پلیس فرانسه رسیدگی می‌کند؛

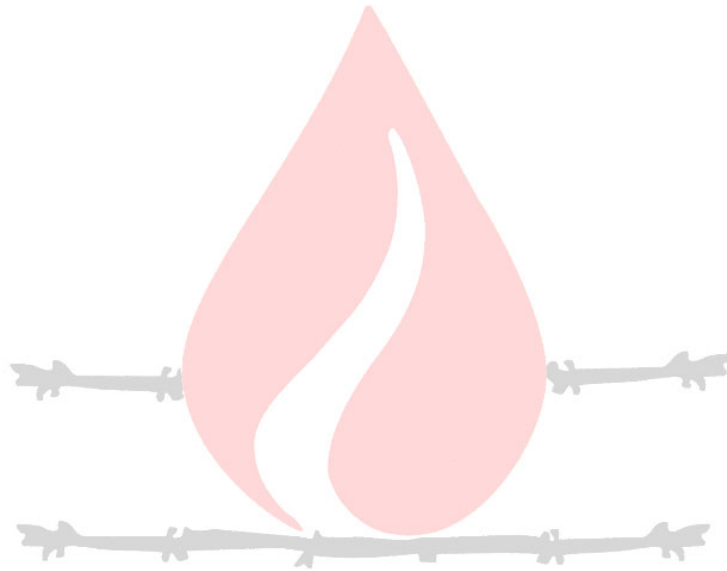
ز) اشاره به اقدام چندین نهاد حقوق بشری بین‌المللی به طرح این ادعا در شکایت خود مبنی بر تصمیم‌گیری پلیس تحت تأثیر خصوصیات نژادی در مورد درخواست بازرسی مدارک شناسایی از افراد و قرار دادن عمدتاً مردان جوان اقلیت در معرض این نوع بازرسی‌ها؛

ح) اشاره به تلاش مدافعان حقوق اقلیت‌ها به کشاندن دولت فرانسه به دادگاه با توجه به این‌که این نهاد تاکنون هیچ‌گونه اقدامی برای ممانعت به عمل آوردن از برخوردهای سلیقه‌ای انجام نداده است: گفتنی است که پیشتر در ماه نوامبر سال ۲۰۱۶ میلادی نیز یک دادگاه تجدیدنظر، دولت را به دلیل بازرسی کارت شناسایی یک شهروند به صورت تبعیض‌آمیز محکوم کرده بود؛

ط) اشاره به محدود بودن شکایات ثبت شده در دادگاه‌ها با وجود دعاوی متعدد مبنی بر سلیقه‌ای بودن برخورد پلیس فرانسه برای بررسی هویت مظنونان: گفتنی است که برخی فعالان مدنی بر این باور هستند که قربانیان به دلیل ترس از عواقب شکایت از پلیس به دادگاه‌ها مراجعه نمی‌کنند؛

ی) اشاره به رسیدن سازمان دیده‌بان حقوق بشر در بررسی‌های خود، در ماه ژوئن سال ۲۰۲۰ میلادی، به این نتیجه که پلیس فرانسه از قدرت گسترده «توقف و بازرسی» خود برای انجام بازرسی‌های تبعیض‌آمیز از پسران و مردان سیاه‌پوست و عرب سوءاستفاده می‌کند.^{۳۶}

^{۳۶} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence